

‘คนเพื่องเรียน’

ความผิดพลาดบางประการของ

เขียนโดย ดร.เรฮานุล มะหฺรูรียนุ
แปลและเรียบเรียงโดย Zunnur

บ้านบุชโร

(ห้องสมุดบ้านบุชโร : ห้องสมุดเพื่อชุมชน)

ชื่อหนังสือ

ความผิดพลาดบางประการของ 'คนเพิ่งเรียน'

ผู้เขียน/เรียบเรียง

ดร.เรฮานุล บะห์รียูนุ

ผู้แปล

Zunnur

"ไม่สงวนลิขสิทธิ์ในการเผยแพร่ พิมพ์ซ้ำ และสำเนาหนังสือเล่มนี้
โดยระบุแหล่งอ้างอิง และไม่เจตนาแสวงหาผลกำไร"

เว็บไซต์

www.bushrohouse.wordpress.com , อีเมลล์ r_bus2919@hotmail.com

ความผิดพลาดบางประการของ ‘คนเพื่องเรียน’

เขียนโดย ดร.เรฮานุล บะห์รียูน
แปลและเรียบเรียงโดย Zunnur

ความผิดพลาดบางประการของ ‘คนเพิ่งเรียน’

เราเองก็เคยกระทำมันในตอนที่เราเพิ่งรู้จักตะอวะฮ์ของอะฮ์ลุลสุนนะฮ์ วัล-ญะมาอะฮ์ เนื่องจากความโง่เขลาต่อความรู้ของตนเอง แล้วเราก็อาจจะนำเสนอมัน เพื่อที่พี่น้องจะได้รับบทเรียนและเพื่อตักเตือนผู้ที่รู้จักบุญคุณของงานตะอวะฮ์ของอะฮ์ลุลสุนนะฮ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แก่ตัวเราเอง สิ่งดังกล่าวข้างต้นนั้นมาจากประสบการณ์ของเราเอง ดังนี้

1. มีความรู้สึกว่าคุณมีสถานะที่สูงกว่า(ผู้อื่น)และตนนั้นรอดพ้นจากความผิดพลาด เนื่องจากรู้สึกว่าคุณได้รู้จักอิสลามที่แท้จริงแล้ว
2. มุ่งมั่นในการศึกษาความรู้ศาสนา จนลืมหน้าที่อื่นๆ
3. รู้สึกยากลำบากในการปฏิบัติตามความรู้ศาสนา ทั้งที่อิสลามนั้นคือศาสนาที่เรียบง่าย
4. แข็งกร้าวและสร้างความยากลำบากในการตะอวะฮ์
5. ชอบโต้เถียงและต้องการเอาชนะ อีกทั้งยังชอบใช้คำพูดที่หยาบคาย
6. มองผู้คนที่อยู่นอกของการตะอวะฮ์อะฮ์ลุลสุนนะฮ์เป็นคู่แข่งหรือศัตรู
7. เลยเกิดในการพูดถึงกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง หรืออุศตาซและอุละมาอ์คนใดคนหนึ่ง
8. ไม่มีความจริงจังในการศึกษาภาษาอาหรับ
9. ไม่รับแรงในการแสวงหาสิ่งแวดล้อมหรือเพื่อนที่ดี

10. ห่างหายจากการเรียนการสอนหรือกลุ่มคนที่คอยให้
และหมกมุ่นอยู่กับคุณยา

ต่อมา เราขออธิบายทีละข้อๆ ดังนี้

1. มีความรู้สึกว่าคุณมีสถานะที่สูงกว่า(ผู้อื่น)และตน นั้นรอดพ้นจากความผิดพลาด เนื่องจากรู้สึกว่าคุณได้ รู้จักอิสลามที่แท้จริงแล้ว

ในช่วงแรกเริ่มรู้จักงานตะวะฮฺของอะฮฺลุลสุนนะฮฺนั้น
เป็นไปได้ว่าจะเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจและหยิ่งผยอง(ต่อผู้อื่น)ว่า
ตัวเขาได้รับฮิदाเยฮฺแล้ว และจะรู้สึกว่าคุณปลอดภัยแล้ว ทั้งใน
โลกคุณยาและโลกอาคิเราะฮฺ ทั้งๆที่ นี่เป็นเพียงแค่การตื่นขึ้นมาจาก
การหลับไหล หรือเพียงเพิ่งยกสมอเรือขึ้นจากผืนดิน หรือเป็นแค่
เพียงจุดเริ่มต้นของการตะลุยกโลกแห่งความรู้ การอะมัล การตะอ
วะฮฺ และการอดทนเท่านั้นเอง

พึงทราบเถิด อย่าได้คิดว่าตัวเราเองนั้นจะปลอดภัยจาก
ความผิดพลาดและการฝ่าฝืน เพียงเพราะแค่เพิ่งรู้จักตะวะฮฺ
ของอะฮฺลุลสุนนะฮฺ อัลลอฮฺ สُبْحَانَฮฺ วัะตะอาลา ตรีสว่า

فَلَا تَزْكُوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى

ดังนั้น พวกเจ้าอย่าแสดงความบริสุทธิ์แก่ตัวของพวกเจ้าเอง
เพราะพระองค์ทรงรู้ดีถึงผู้ที่มีความยำเกรง
(สุเราะฮ์อัน-นัจม 53 : 32)

ท่านมุหัมมัด บิน ยะอูบ อัล-ฟัยรุษ อะบาดียะ เราะ
หิมะฮุลลอฮ์ ได้นำเสนอการอรรถธิบายอายะฮ์นี้ของท่าน อิบน์ อับ
บาส เราะฎียัลลอฮุอันฮู ไว้ว่า

فَلَا تَبَرُّنَا أَنْفُسَكُمْ مِنَ الذُّنُوبِ {هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى} مِنَ
الْمَعْصِيَةِ وَأَصْلَحَ

“พวกท่านอย่าได้ตัดข้อผูกพันให้ตนเองจากบาป(เพราะอัลลอฮ์
ทรงรู้ดีถึงผู้ที่มีความยำเกรง)จากการฝ่าฝืน และการปรับปรุง
แก้ไข”

(ต้นวีรุล มิกบาส มิน ตัฟสีรี อิบน์ อับบาส 1/447 , ดารุล กุตุบิล อิล
มียยะฮ์ , เลบานอน , อัช-ชามิละฮ์)

สิ่งสำคัญคือ เมื่อเราอ้างตนเองไปยังตะวะฮ์ฮะละฟียะฮ์
ก็จงจดจำ(และนำถึง)คำสั่งเสียของชาวสะลัฟของเรา นั่นคือ เสาะ
หาบะฮ์ของท่านนบี ท่าน อิบน์ มัสอูด เราะฎียัลลอฮุอันฮู ที่ได้กล่าว
ไว้ว่า

لو تعلمون ذنوبي ما وطئ عقبي اثنان، ولحثيم التراب على
رأسي، ولوددت أن الله غفر لي ذنبا من ذنوبي، وأني دعيت عبد
الله بن روثة.

“หากพวกท่านรู้ถึงความผิดบาปของฉัน ก็จะไม่มีคนสองคนเดิน
อยู่ด้านหลังฉัน และแท้จริงพวกท่านจะขว้างดินลงบนหัวของฉัน
และฉันหวังว่าอัลลอฮ์จะทรงอภัยโทษให้แก่บาปอย่างหนึ่งจาก
บาปทั้งหลายของฉัน และฉันก็ถูกเรียกว่า อับดุลลอฮ์ บุตรของ
ความสกปรก”

(บันทึกโดย อัล-ฮาकिม ในอัล-มุสตัดดรออ์ 3/357 หมายเลขที่ 5382 ,
อิบนุ อปีชัยบะฮ์ ในมุศ็อนนัฟ 7/103 หมายเลขที่ 24522 และอัล-
บัยหะกี๊ ในซุฮูบล อีมาน 1/504 หมายเลขที่ 848 : เศาะฮีห)

2. มุ่งมั่นในการศึกษาความรู้ศาสนา จนลืมหน้าที่อื่นๆ

พี่น้องทุกๆคนที่ ‘เพ่งเรียนรู้ศาสนา’ มักจะมุ่งมั่นในการ
แสวงหาความรู้ เพราะความรู้ศานามากมายที่ก่อนหน้านี้มัน พวก
เขาเชื่อว่า มันยังไม่ถูกต้อง และเขาก็ได้รับคำตอบจากการตะฮะฮ์
สะละฟียะฮ์ที่เป็นวิชาการ(ถูกต้อง) แต่ทว่า มีบางคนที่มีมุ่งมั่นศึกษา
เรียนรู้ จนลืมหน้าที่อื่นๆของตนเอง เช่น

- นักศึกษาในมหาวิทยาลัย เขาได้รับอمانةจากพ่อแม่ให้ไปศึกษาเรียนรู้ที่เมืองแห่งหนึ่ง เรียนจนจบ กลับมาแล้วจะได้มีตำแหน่งหน้าที่และทำให้ทั้งสองภูมิใจ พ่อแม่เหนื่อยยากลำบากในการหาเงินเล่าเรียนให้ แต่เขากลับง่วนกับการไปเรียนที่นั่น และที่นี้จนกระทั่งล้มอمانةที่พ่อแม่ฝากไว้ให้ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็น(วาญิบ) จะต้องกระทำเช่นกัน การเรียนของเขาจึงล้มเหลว และต้องหยุด(ดริ์อป)ไปแน่นอนว่า พ่อแม่ของเขาก็จะสอบสวน(ว่าทำไม? อย่างไร?) และสุดท้ายก็จะโทษงานตะอะฮะสะละฟียะฮ์ที่เขาเข้าร่วม และเขาก็มิได้อธิบายแก่พ่อแม่ทั้งสองด้วยดี

- สามีคนหนึ่งง่วนอยู่กับการแสวงหาความรู้ศาสนา จนละเลย(จากการเลี้ยงดู)ภรรยาและลูกๆ เดินทางไปศึกษาหาความรู้ที่เมืองต่างๆ อีกทั้งยังซื้อหนังสือจำนวนมากและราคาแพงด้วย ทั้งที่ตัวเขาก็มีความลำบากในเรื่องการเงิน(ภายในครอบครัว) และไม่ได้อธิบายให้ภรรยาและลูกๆ เข้าใจด้วย เราจำเป็นต้องพิจารณาพระดำรัสของอัลลอฮ์ที่ว่า

وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ

และจงอย่าฟุ่มเฟือยทั้งหลาย แท้จริง อัลลอฮ์มิทรงชอบบรรดาผู้
ที่ฟุ่มเฟือย

(สุเราะฮ์อัล-อันอาม 6 : 141)

หมายความว่า แม้แต่ในการศึกษาหาความรู้เอง ก็จะต้องให้ความสำคัญกับหน้าที่อื่นๆ ของตนเองด้วย เช่น การกตัญญู-ปฏิบัติ

ตามพ่อแม่ และการ(ดูแลและ)ให้ค่าเลี้ยงชีพแก่คนในครอบครัว และหากเราพิจารณาต่อไปแล้ว คนประเภทนี้นั้น ก็แค่เพียง “ร้อน เป็นไข้” หักเหิมแค่เพียงไม่กี่เดือน หลังจากนั้นก็จะเริ่มเกียจคร้าน และเบื่อหน่าย

3. รู้สึกยากลำบากในการปฏิบัติตามความรู้ศาสนา ทั้งที่ อิสลามนั้นคือศาสนาที่เรียบง่าย

อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ะตะอะลา ทรงประสงค์ให้มีความ
ง่ายดายแก่ปวงบ่าวของพระองค์ พระองค์ทรงตรัสว่า

يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ

อัลลอฮ์ทรงประสงค์ให้มีความสะดวกแก่พวกเจ้า และไม่ทรงให้
ความลำบากแก่พวกเจ้า
(สุเราะฮ์อัล-บะเกาะเราะฮ์ 2 : 185)

พี่น้องที่เพิ่งเรียนรู้อิสลามบางคน เป็นไปได้ว่าเพราะมี
ความรู้น้อย จึงเกิดความยากลำบากในการปฏิบัติตามความรู้ศาสนา
จนมองว่าอิสลามนั้นคือศาสนาที่ยุ่งยากและไม่ยืดหยุ่น เช่น

- พี่น้องมุสลิมะฮ์คนหนึ่งต้องการปฏิบัติและรักษาสุนนะฮ์
การสวมผ้าปิดหน้า แต่คนในครอบครัวของเธอกลับห้ามเอาไว้

เพราะเกรงถูกมองว่าเป็นกลุ่มก่อการร้าย และสังคมของเธอก็มองว่า การคลุมหน้าว่าเป็นเรื่องแปลกด้วย เธอได้อธิบายด้วยดี แต่คนใน ครอบครัวซึ่งยังเอาวาม(ไม่มีความรู้)ก็ไม่ยอมรับอยู่ดี พ่อแม่ของเธอ ก็ไม่พอใจด้วย และความสัมพันธ์กับครอบครัวของเธอก็ถูกตัดขาด ในกรณีนี้ :

หากเธอเชื่อว่า หุ้มนของการคลุมหน้าคือ สุนนะฮฺ ก็จะต้อง ปฏิบัติตามหลักการ

درء المفاسد مقدم على جلب المصالح

“ป้องกันความวิบัติ ต้องมาก่อนการแสวงผลดี”

หากเธอสวมผ้าคลุมหน้า ก็จะเกิดผลดี นั่นคือ ได้ปฏิบัติสิ่ง สุนนะฮฺ และหากเธอไม่สวมผ้าคลุมหน้า ก็จะเป็นการป้องกันความ เสียหาย นั่นคือ การไม่พอใจของพ่อแม่และการตัดขาด ความสัมพันธ์ ด้วยกับหลักการนี้ ดังนั้น เธอจำเป็นต้องป้องกันจาก ความเสียหายด้วยการไม่สวมใส่ผ้าปิดหน้า และหุ้มนวาญิบนั้นต้อง มาก่อนหุ้มนุนนะฮฺ

- เช่นเดียวกับกรณีของพี่น้องนักศึกษามุสลิมะฮฺที่ต้องไป ศึกษาในเมือง เธอจำเป็นต้องเดินทางโดยไม่มီးหุรออม และไม่สามารถปฏิเสธการเรียนที่ปะปนกันระหว่างชาย-หญิง เธอจึง ตัดสินใจไม่ไปวิทยาลัย และขอพ่อแม่เพื่อเดินทางกลับบ้าน แต่ว่า ที่

บ้านของเธอนั้น ไม่มีการเรียนการสอนและมัญลิสอิลมียฺเลย
จนกระทั่งเธอรู้สึกเบื่อหน่าย เพราะเธอเพิ่งเรียนเท่านั้นเอง ในขณะที่
ที่เมืองที่เธอเรียนนั้นมีมัญลิสอิลมียฺอยู่เป็นจำนวนมาก ดังนั้น การ
ตัดสินใจหยุดการเรียนของเธอจึงไม่ค่อยถูกต้อง เนื่องด้วยหลักการ
ที่ว่า

إذا تعارض ضرران دفع أخفهما

“หากมีความเสียหายสองประการมาบรรจบกัน ให้เลือกเอาความ
เสียหายที่น้อยกว่า”

และยังมีกรณีอื่นๆอีกมากมาย

ประเด็นสำคัญก็คือ เราจะต้องพูดคุยกับอาจารย์และผู้มี
ความรู้ให้มากๆ เมื่อเราประสบกับสิ่งหนึ่งที่หนักอึ้งในศาสนา และ
รู้สึกลำบากเมื่อต้องกระทำมัน อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ วัะตะอะลา ทรัส
ว่า

وَشَاوَرَهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ

และจงปรึกษาหารือกับพวกเขาในกิจการทั้งหลาย ครั้นเมื่อเจ้าได้
ตัดสินใจแล้ว ก็จงมอบหมายแด่อัลลอฮ์เถิด

(สุเราะฮฺอาลิอิมรอน 3 : 159)

4. แข็งกร้าวและสร้างความยากลำบากในการตะอวะฮฺ

สิ่งนี้อาจเป็นเพราะ มีความมุ่งมั่นจนเกินไปในการเผยแพร่ ตะอวะฮฺฮฺชะละฟียะฮฺ แต่ด้วยก็มีความรู้เกี่ยวกับวิธีการตะอวะฮฺ การตะอวะฮฺจึงเกิดความยากลำบากและหยาบกร้าน เช่น

- ยาวจนคนหนึ่งซึ่งรู้จักงานตะอวะฮฺ เมื่อกลับไปบ้าน ก็เริ่มเทศนาพ่อแม่และปู่ย่าตายายของตนเองทันที และพูดว่า “สิ่งนี้ **หะรอม**” “สิ่งนั้นเป็น**บิตอะฮฺ**” “สิ่งนี้เป็น**ชิกร**” แนนอนทีเดียวว่า พวกเขาจะกล่าวว่า “เจ้าเด็กเมื่อวานซิน ฉันทิ้งเปลี่ยนผ้าอ้อมให้เองนะ กล้ามาสั่งสอนฉันแล้วรี?”

- พี่น้องท่านหนึ่งที่เพิ่งรู้ว่า หุกุมของการทำบุญให้คนตาย นั้นเป็น บิตอะฮฺ เขาจะไปยังกลุ่มคนที่กำลังทำสิ่งดังกล่าวในสภาพที่กำลังโศกเศร้าเสียใจ แล้วเขาก็บอกว่า สิ่งนี้เป็นบิตอะฮฺ ก็เป็นไปได้ว่า เขาจะกลับมาเพียงแค่อือเท่านั้น (คือ โดนฆ่า! ^^)

- พี่น้องมุสลิมะฮฺคนหนึ่งต้องการตะอวะฮฺเพื่อนของเธอที่ยังเอาจวมและเพิ่งเข้ารับอิสลาม เธอเลือกเอาประเด็นเรื่องการคลุมหน้า , การไว้เครา , การสวมเสื้อผ้าเลยต่ำตุ่ม(อิสบาล) , บิตอะฮฺ , หะดีษเกี่ยวกับการแตกแยกและกลุ่มต่างๆมาพูดคุย และเธอยังพูดว่า กลุ่มนี้หลงผิด , ผู้รู้คนนั้นหลงผิด และต่างๆนานา แท้จริง เรื่อง

สำคัญที่เธอควรนำมาเป็นประเด็นพูดคุย ก็คือ การให้เอกภาพ
แต่อัลลอฮฺ(เตาฮีด) , ความสวยงาม และความเรียบง่ายในอิสลาม

สิ่งสำคัญคือ การตะอะวะฮฺด้วยความอ่อนโยน และมีหิกมะฮฺ
และการตะอะวะฮฺนั้นมีลำดับ ขั้นตอน และวิธีการของมัน โดยยึดตาม
หลักการที่ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ค็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้
กล่าวเอาไว้ว่า

يَسِّرُوا وَلَا تَعَسِّرُوا وَبَشِّرُوا وَلَا تُنْفِرُوا

พวกท่านจงทำให้ง่าย อย่าทำให้ยาก และจงแจ้งข่าวดี และอย่า
ทำให้ผู้คนหนี(จากสัจธรรม)
(บันทึกโดยอัล-บุคอรี , กิตาบุล อิลมฺ หมายเลขที่ 69)

5. ชอบโต้เถียงและต้องการเอาชนะ อีกทั้งยังชอบใช้ คำพูดที่หยาบคาย

เพราะมุ่งมั่นที่จะทำงานตะอะวะฮฺจนเกินไป แต่ไม่มีความรู้
จึงทำให้มีพี่น้องที่เพิ่งเรียนรู้ศาสนาบางคนต้องตกหลุมพรางของการ
ชอบโต้เถียง และที่เลวร้ายก็คือ เขาเพียงแคร์รู้หุ้มนเท่านั้น มิได้รู้และ
ท่องจำหลักฐาน ตลอดจนวิธีการแสดง/พิสูจน์หลักฐาน(อิสติติลาล)
ดังนั้น สิ่งที่มีอยู่ก็แค่เพียงการโต้เถียงกันปากแข็งเกี่ยวกับหุ้มนเท่านั้น

แน่นอนว่า อาจจะมีบางคนที่ท่องจำหลักฐานและรู้ถึงวิธีการแสดง/พิสูจน์หลักฐาน แต่ว่า เขามิได้พิจารณาสภาพการณ์ของการตะอวะฮฺ , ใครคือเป้าหมายของการตะอวะฮฺ , เวลาของการตะอวะฮฺ หรือตำแหน่งของตัวเองขณะทำการตะอวะฮฺ และมีบางคนที่ทำการโต้เถียงเพราะต้องการแสดง(โชว์)ให้ผู้คนเห็นว่าตนเองมีความรู้มาก ท่องจำอายะฮ์อัล-กุรอานและอัล-หะดีษเยอะ มีความรู้เรื่องอุศูลุฟิกฮฺ และหลักการของมัน

แน่นอนว่า ขณะนั้น เราอาจจะชนะเพราะแนวทางตะอวะฮฺ สะละฟียะฮ์นั้นเป็นวิชาการเสมอ แต่ทว่าเป้าหมายของการตะอวะฮฺและคำตักเตือนที่ส่งไปนั้นไปไม่ถึงเขา(คนที่เราระอวะฮฺ) และเขาก็โมโหและเจ็บใจด้วย เพราะเราไปโต้เถียงด้วยวิธีการที่ไม่ดี อีกทั้งยังใช้ถ้อยคำที่หยาบกระด้าง หัวใจของเขาไม่ยอมอ่อนน้อมรับ เพราะรู้สึกอับอาย และผลสุดท้ายก็คือ เขาไม่ยอมรับการตะอวะฮฺ ทั้งๆที่ท่านเราะสูลุลลอฮฺ คือลัลลัลลอฮฺ อะลียฮิ วะสลัลัม กล่าวว่า

الدِّينُ النَّصِيحَةُ، الدِّينُ النَّصِيحَةُ، الدِّينُ النَّصِيحَةُ

ศาสนาคือการตักเตือน ศาสนาคือการตักเตือน ศาสนาคือการตักเตือน

(บันทึกโดย มุสลิม 55/95)

ความหมายของการตักเตือน ก็คือ การปรารภนาให้เกิดสิ่งดีงาม ดังนั้น การแสดงความเห็นอขึ้นกว่าในการนำเสนอหลักฐาน และการชนะในการโต้เถียงจึงมิใช่เป้าหมายของการตักเตือน เกี่ยวกับการโต้เถียงนั้น บรรดานบีและอัส-สะละฟุศศอลิหฺ ได้ตักเตือนเราถึงอันตรายของมันไว้แล้ว ท่านนบีสุลัยมาน อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวแก่ลูกของท่านว่า

يَا بُنَيَّ، إِيَّاكَ وَالْمِرَاءَ، فَإِنَّ نَفْعَهُ قَلِيلٌ، وَهُوَ يُهَيِّجُ الْعَدَاوَةَ بَيْنَ
الْإِخْوَانِ

“โอ้ลูกเอ๋ย จงทิ้งการโต้เถียงเถิด เพราะประโยชน์ของมันมีน้อย และมันทำให้เกิดความเป็นศัตรูกันระหว่างพี่น้อง”
(ซุบูล อีมาน 8076 , อัล-บัยหะกีย , พิมพ์ครั้งที่ 1 , ดารุล รุสดี ริยาฎ , อัช-ชามิละฮฺ)

ส่วนคำพูดที่หยาบกร้านนั้น สิ่งนี้ไม่สมควรที่จะออกมาจากผู้ที่อ้างตนเองไปยังมันฮัจญ์ซะลัฟเลย จงใคร่ครวญพระดำรัสของอัลลอฮฺ สุบหานะฮฺ วะตะอาลา โอ้การนี้เกิด

اٰذْهَبَا اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهُ طَغٰى فَقُوْلَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهٗ يَتَذَكَّرُ اَوْ يَخْشٰى

เจ้าทั้งสองจงไปหาฟิรเอาน์แท้จริงเขาเยโสโอหังมาก แล้วเจ้าทั้งสองจงพูดกับเขาด้วยคำพูดที่อ่อนโยน บางทีเขาอาจจะรำลึกขึ้นมาหรือเกิดความยำเกรงขึ้น
(สุเราะฮฺอฮา 20 : 43-44)

กับคนระดับฟิรเอาน์ยังต้องตะอวะฮฺด้วยคำพูดที่อ่อนโยนเลย ไฉนเลยกับตัวเราที่ทำการตะอวะฮฺพี่น้องร่วมศรัทธาด้วยกัน? ดังนั้น จงใช้ถ้อยคำที่นุ่มนวล อ่อนโยน ขาญฉลาด และเต็มไปด้วยหิกมะฮฺเถิด

6. มองผู้คนที่อยู่ภายนอกของการตะอวะฮฺฮุสสุนนะฮฺเป็นคู่แข่งหรือศัตรู

พี่น้องที่พึงเรียนรู้ศาสนาที่กำลังมุ่งมั่นอยากจะทำงานตะอวะฮฺนั้น มีบางคนในหมู่พวกเขาที่มองผู้คนที่อยู่ภายนอกการตะอวะฮฺฮุสสุนนะฮฺเป็นคู่แข่งของตนเอง ทั้งๆที่คนเหล่านั้นคือเป้าหมายของการตะอวะฮฺ ไม่ใช่คู่แข่ง พวกเขาคือพี่น้องร่วมศรัทธาของเรา พวกเขามีสิทธิ์ที่จะได้รับสิทธิต่างๆของการเป็นพี่น้องในอิสลาม เราควรที่จะรักและสงสารเขา เพราะพวกเขาก็ปรารถนาที่จะปกป้องและเผยแพร่อิสลาม เพียงแต่ว่าพวกเขาพลั้งพลาดในการเข้าใจอิสลาม พวกเขาไม่เหมือนเราที่โชคดีได้รับความโปรดปรานแห่งงานตะอวะฮฺฮุสสุนนะฮฺ เช่น

- ที่มหาวิทยาลัย ขณะพบเจอกับเพื่อนๆที่ทำงานตะอวะฮ์ ด้วยวิธีการที่ไม่ใช่ตะอวะฮ์ฮะลุสสุนนะฮ์ ใบหน้าของเขาก็เริ่มเคร่ง ขรึม บุตบั้ง ไม่ยอมกล่าวทักทาย และไม่ตอบรับสลาม ไม่ยอมนั่งร่วมกับพวกเขา และบรรยากาศรอบครัวอิสลามก็หมดไป และที่เลวร้ายก็คือ แต่สำหรับผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น พวกเขากลับสนิทสนม และรู้สึกอบอุ่น

- พี่ทราบดีว่า พวกเขาคือพี่น้องร่วมศรัทธาของเราที่คู่ควรแก่การได้รับความสนใจและรับการตะอวะฮ์จากเรา ไม่แปลกใจเลย หากพี่น้องของเราจะกล่าวว่า "เห้อ เราคนมุสลิมด้วยกันแต่กลับมาทะเลาะกัน ส่วนกับคนกาฟิรนั้นกลับทำดีกันจัง"

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธานั้นเป็นพี่น้องกัน ดังนั้นพวกเจ้าจงไกล่เกลี่ยประนีประนอมกันระหว่างพี่น้องทั้งสองฝ่ายของพวกเจ้า และจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด หวังว่าพวกเจ้าจะได้รับความเมตตา (สุเราะฮ์อัล-หุญร็อต 49 : 10)

- ที่หมู่บ้าน มีอุstadh/ฮัจญ์ฮัจญะ/ครูอาจารย์/ผู้นำสังคมที่ทำการตะอวะฮ์ด้วยวิธีการที่ไม่ใช่ตะอวะฮ์ฮะลุสสุนนะฮ์ จึงมีพี่น้องบางส่วนถึงกับดูแคลนพวกเขา , ตัดสินว่าพวกเขาเป็นกลุ่มหลง

ผิด , (กล่าวหาว่า)พวกเขามีความรู้ที่ผิดๆและน้อย , และไม่เคารพพวกเขา ทั้งๆที่ยังไม่แน่นอนว่าเราจะดีกว่าพวกเขา เป็นไปได้ว่าอะมีลของพวกเขานั้นเล็กน้อยเท่านั้นที่ถูกต้อง แต่พวกเขาก็มีความบริสุทธิ์ใจอย่างที่สุด ซึ่งต่างจากอะมีลของเราที่(อาจจะ)ถูกต้อง(อินชาอัลลอฮ) แต่ไม่บริสุทธิ์ใจ และเต็มไปด้วยการโอ้อวดและหยิ่งโส

เราควรจะวางพวกเขาไว้บนตำแหน่งของพวกเขา ให้เกียรติพวกเขา และคัดสรรคำพูดที่ดีสำหรับการตะอวะฮฺ และระมัดระวังตนเองจากการรับอิทธิพลจากพวกเขา ท่านเราะสูลุลลอฮ์คือลัลลอฮุ อะลยฺฮิ วะสัลลิม เคยกล่าวสั่งใช้เพื่อให้เราวางผู้คนให้เหมาะสมตามสถานะของพวกเขา หนึ่งในตัวอย่าง ก็คือ หนังสือของท่านที่ส่งไปให้กษัตริย์เฮราคลิอุสแห่งโรม ซึ่งระบุไว้ว่า

باسم الله الرحمان الرحيم
من محمد رسول الله إلى عظيم الروم

“ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาอย่างยิ่ง จากมุหัมมัด ศาสนทูตของอัลลอฮ์ ถึงผู้ยิ่งใหญ่แห่งโรม”

แต่ว่า เมื่อพวกเขาไม่ยอมรับการตะอวะฮฺของเรา ก็จะมีพี่น้องบางคนถือว่าพวกเขาเป็นศัตรู ซึ่งจะสร้างความเสียหายแก่ศาสนาอิสลามในทันที , และจะประทักตาพวกเขาว่าเป็นอะฮฺลุล

บิตอะฮฺและซิริก และอ้างว่าตนเองรู้หลักการดับดีและตักฟิร(การตัดสินว่าเป็นผู้ทำบิตอะฮฺและกุฟร) ทั้งๆที่คนเหล่านั้นก็ยังเป็นพี่น้องของเรา และยังมีสิทธิที่จะได้รับสิทธิต่างๆของการพี่น้อง

لَا تَحَاسَدُوا وَلَا تَنَاجَشُوا وَلَا تَبَاغَضُوا وَلَا تَدَابَرُوا وَلَا يَبِعَ بَعْضُكُمْ
عَلَىٰ بَعْضٍ بَعْضٌ، وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا. أَلْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ: لَا
يَظْلِمُهُ وَلَا يَخْذُلُهُ وَلَا يَكْذِبُهُ وَلَا يَحْقِرُهُ

พวกท่านทั้งหลายจงอย่าอิจฉาริษยากัน จงอย่าคดโกงกัน จงอย่าเกลียดชังกัน จงอย่าทะเลาะกัน จงอย่าเบียดเบียนในการซื้อขายของผู้อื่น และขอให้พวกท่านทั้งหลายเป็นบ่าวของอัลลอฮฺที่มีความรักฉันทพี่น้องกัน มุสลิมด้วยกันนั้นคือพี่น้องกัน จะต้องไม่ทำร้ายกัน ไม่ทำให้เขาต้องเสียใจ ไม่โกหกหลอกลวงกัน ไม่ดูถูกเหยียดหยามกัน

(บันทึกโดยมุสลิม หมายเลขที่ 2564)

และหากพวกเขาไม่น้อมรับ ดังนั้น หน้าที่ของเราก็คือการเผยแพร่เท่านั้น หากพวกเขาไม่น้อมรับ อัลหัมดุลิลลาฮฺ แต่หากพวกเขาไม่น้อมรับ ก็อย่าได้บิบบังคับและเป็นศัตรูกับพวกเขา เพราะเรา(มีหน้าที่)เพียงแค่การมอบฮิยาเยฮฺแห่งความรู้และการอธิบายเท่านั้น ส่วนฮิยาเยฮฺเตาฟีกนั้นอยู่ ณ ที่เงื้อมพระหัตถ์ของอัลลอฮฺ เราควรจะดูแลแก่พวกเขาให้ได้รับทางนำ มิใช่ตั้งตนเป็นศัตรู

จงดูแบบอย่างของเรา ท่านเราะสูลุลลอฮ์ คืออัลลลอฮ์ อะลียะฮ์ วะสัลลัม เมื่อครั้งที่ท่านเดินทางไปเมืองฏออิฟเพื่อตะอวะฮ์ และขอความช่วยเหลือต่อชาวเมืองจากการคุกคามของพวกกุร็อยซุ ภายหลังการเสียชีวิตของอับดุลลิบ ลุงของท่าน แต่ท่านเราะสูลุลลอฮ์ กลับถูกขับไล่ด้วยการขว้างก้อนหินใส่ การด่าทอ และการเหยียดหยาม ร่างกายของท่านเราะสูลที่ประเสริฐถึงกับมี(บาดแผลและ)เลือดไหล ความรู้สึกของท่านยิ่งปวดร้าวมากขึ้น เพราะในปีนั้น เช่นเดียวกันที่นางคอดีญะฮ์ ภรรยาผู้สนับสนุนงานตะอวะฮ์ของท่าน ได้สิ้นชีวิตลง มลาอิกะฮ์ญิบรีล อะลียะฮ์สลาม ได้ลงมาและแจ้งให้ท่านทราบว่า มลาอิกะฮ์แห่งขุนเขาพร้อมที่รับคำบัญชา หากท่านต้องการทำลายชาวฏออิฟด้วยภูเขาสูงนั้น มลาอิกะฮ์ท่านนั้นกล่าวว่า

يَا مُحَمَّدُ ذَلِكَ فِيمَا شِئْتَ، إِنْ شِئْتَ أَنْ أُطِيقَ عَلَيْهِمُ الْأَخْشَبِينَ

“โอ้ผู้ห่มมัด สิ่งเหล่านั้นอยู่ภายใต้ความต้องการของท่าน หากท่านต้องการ ข้าก็จะยกภูเขาสูงลูกนี้ทุบลงบนพวกเขา”

แต่อะไรคือคำพูดที่ออกมาจากท่านเราะสูลุลลอฮ์ คืออัลลลอฮ์ อะลียะฮ์ วะสัลลัม? ท่านดุอาอ์ให้กับชาวเมืองฏออิฟ ว่า

بَلْ أَرْجُو أَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ مِنْ أَصْلَابِهِمْ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ وَحْدَهُ، لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا

“แต่ทว่า ฉันหวังว่าอัลลอฮ์จะทรงให้มือออกมาจากกระดุกสันหลัง
ของเขา ลูกหลานที่จะอวดอับดุลลอฮ์เพียงผู้เดียว ไม่มีภาคี
ใดๆต่อพระองค์”

(เรื่องนี้ค่อนข้างยาว สามารถดูได้ในเคาะสีหุล-บุคอรี หมายเลขที่
3231)

สุหนันลลอฮ์ เราช่างห่างไกลจากวิธีการตะฮะฮของท่าน
เราะสุลุลลอฮ์ยิ่งนัก และคูอาร์ของท่านนั้นถูกการตอบรับ ไม่นาน
ชาวเมืองฏออีฟก็กลายมาเป็นชนเผ่าหนึ่งที่สนับสนุนอิสลาม และ
เข้าร่วมการทำสงคราม ญิฮาดเพื่อปกป้องศาสนา

เกี่ยวกับใบหน้าที่เคร่งขรึม บุตบั้ง และนำหวาดกลัว
ประหนึ่งใบหน้าของนักรบที่กำลังเกรี้ยวโกรธนั้น นี่อาจเป็นความ
เข้าใจผิดของพี่น้องบางคน เนื่องจากพวกมันมักจะมองเห็นชิกร
บิตอะฮ์ และมะอศียะฮ์มากมายในทุกๆที่ ราวกับเป็นการแสดงให้เห็น
เห็นว่าพวกเขา(ไม่พอใจและ)ต้องการปราบปรามสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด
แต่อิสลามมิได้สอนเช่นนั้น มุสลิมจะยึดตามหลักที่ว่า “มีใบหน้า
ที่แจ่มใสต่อผู้คน และหลังน้ำตาให้กับความผิดพลาดของตนเอง
ขณะวิงวอนต่อพระผู้อภิบาลของเขาเพียงลำพัง” ท่านเราะสุ
ลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่า

لَا تَحْقِرَنَّ مِنَ الْمَعْرُوفِ شَيْئًا، وَلَوْ أَنَّ تَلَقَّى أَخَاكَ بِوَجْهِ طَلْقَى

“ท่านอย่าได้มองข้ามความดีใดๆ(แม้จะเล็กน้อยก็ตาม) แม้ด้วย
การพบพี่น้องของท่านด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใส”
(บันทึกโดยมุสลิม หมายเลขที่ 2626)

7. เลยเกิดในการพูดถึงกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง หรืออุสตาซและอุ ละมार्คนใดคนหนึ่ง

มีพี่น้องบางส่วนที่จมปลักและง่วนอยู่กับการพูดถึงปัญหา
ความแตกแยกและกลุ่มต่างๆ แน่แน่นอนว่าเราจำเป็นต้องศึกษามัน
เพื่อจะได้รู้ว่าอย่างไรที่ปลอดภัย แต่ทว่า อย่าได้ให้ตัวถึงกับ
หมกมุ่นอยู่กับการพูดถึงกลุ่มต่างๆเหล่านั้น ประเด็นที่มักจะหยิบยก
มากพูดคุยในการพบปะ , ชุมนุม และในการเรียนการสอน ก็คือ
กลุ่มนี้หลงผิด อย่าเรียนกับกลุ่มนั้น ทำการฮัจร(ตัดความสัมพันธ์)
ต่อกลุ่มนั้นกลุ่มนี้โดยไม่มีความรู้เรื่องหลักการฮัจร สุดท้ายก็ยุ่งและ
ละเลยจากการศึกษาเตาฮีด อะเกะติยะฮ์ อัคลาเกะฮ์ ฟิกฮุประจําวัน และ
ภาษาอาหรับ

เราควรมีการลำดับความสำคัญในการศึกษา เราควรให้
ความสำคัญกับการพูดถึงเตาฮีดและอะเกะติยะฮ์ นั้นแหละคือการ
เรียกร้องแรกของท่านเราะสูลุลลอฮ์ คือลลิลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสลัลม
ขณะทำการตะอวะฮ์ ท่านกล่าวกับมุอาซ บิน ญะบัล ที่ถูกส่งไป
ประเทศเยเมนว่า

إنك تأتي قوما من أهل الكتاب، فليكن أول ما تدعوهم إليه
شهادة أن لا إله إلا الله ” - وفي رواية: إلى أن يوحدوا الله

“แท้จริง ท่านกำลังจะไปพบกับกลุ่มชนหนึ่งจากอะฮ์ลุลกิตาบ
ดังนั้น สิ่งแรกที่ท่านจะเชิญชวนพวกเขา ก็คือ การปฏิญาณตนว่า
ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์”

ในรายงานอื่นระบุว่า “เพื่อให้พวกเขามอบความเอเกะ
แห่งการเป็นพระเจ้าแต่อัลลอฮ์(เตาฮีด)”

นอกจากการพูดถึงกลุ่มต่างๆแล้ว ฟิรอนบางท่านยัง
หมกมุ่นอยู่กับการพูดถึงความผิดและสิ่งไม่ดีของอุสตาซ/อุละมาอ์
คนนั้นคนนี้ ประทับตราพวกเขาว่าเป็นอะฮ์ลุลบิดอะฮ์ โดยไม่มี
ความรู้เกี่ยวกับการตักบีฮ์(การตัดสินว่าเป็นผู้กระทำความผิดอะฮ์) หรือ
ตัดสินว่าเป็นกาฟิร โดยไม่รู้หลักการตักฟีร(การตัดสินว่าเป็นกาฟิร)
ไม่ยอมเข้าร่วมการเรียนการสอนของอาจารย์คนนั้น หรือบางทีก็ถึง
ขั้นของอุละมาอ์ ชัยคคนนั้นมีอะกีดะฮ์มุรญิอะฮ์ ชัยคคนนั้นอวยพรให้
กลุ่มหลงผิด ชัยคคนนั้นถูกตะหะฮิรแล้วโดยชัยคคนนั้น และที่เลวร้าย
ก็คือ ข้อมูลที่เขาได้รับ ก็แค่เพียงว่าคนนั้นพูดอย่างนั้น คนนี้พูด
อย่างนี้(กิละ วะ กอละ) , ข่าวสารที่ไม่ชัดเจน และไม่รู้ว่ามีมันได้รับ
การชี้แจงแล้วหรือยัง? สุดท้าย ก็หมกมุ่นไปกับการเสาะหาสิ่งน่า
ละอายของผู้อื่น และการพูดถึงความผิดของผู้อื่น

เราควรตรวจหาความผิดของตนเองให้มากๆ พิจารณา
ความผิดบาปของตนเองให้เยอะๆ เราควรนึกถึงคำพูดของท่าน อนุ
สุรียะเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ ที่ว่า

يَبْصُرُ أَحَدَكُمْ الْقَذَاةَ فِي أَعْيُنِ أَخِيهِ، وَيَنْسَى الْجَذَلَ - أَوْ الْجَذْعَ
- فِي عَيْنِ نَفْسِهِ

“คนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านสามารถมองเห็นสิ่งสกปรกขนาดเล็ก
ที่ดวงตาของพี่น้องของเขาได้ แต่กลับหลงลืมต้นไม้ใหญ่ที่อยู่ใน
ในดวงตาของตนเอง”

(บันทึกโดย อัล-บุคอรี๊ ในอะตะบุล มุฟร็อด หมายเลขที่ 592 ซัยค
อัล-อัลบีนีย์ กล่าวว่ารายงานนี้เศาะฮีห)

หากอูสตาซหรืออุละมาอ์คนนั้นผิดจริง ก็ยังไม่แน่นอนว่า
เราจะดีกว่าพวกเขา เป็นไปได้ว่าการทำงานของเขากำลังต้องเพียง
เล็กน้อยเท่านั้น แต่บริสุทธิ์ใจอย่างที่สุด ในขณะที่ตัวเรานั้น แม้ว่า
การทำงานของเรามากจะสอดคล้องกับสุนนะฮฺ แต่กลับไม่
บริสุทธิ์ใจ เต็มไปด้วยการโอ้อวด และความรู้สึกหยิ่งโสที่ได้
ทำอะมัลมากๆ คำสอนของอิสลามนั้นสั่งสอนให้เรามีความนอบน้อม
ถ่อมตน และให้มองว่าผู้อื่นนั้นดีกว่าเรา

ท่าน अबดุลลอฮฺ อัล-มุขานียฺ เราะหิมะฮุลลอฮฺ กล่าวว่า

إن عرض لك إبليس بأن لك فضلاً على أحد من أهل الإسلام فانظر، فإن كان أكبر منك فقل قد سبقني هذا بالإيمان والعمل الصالح فهو خير مني، وإن كان أصغر منك فقل قد سبقت هذا بالمعاصي والذنوب واستوجبت العقوبة فهو خير مني، فإنك لا ترى أحداً من أهل الإسلام إلا أكبر منك أو أصغر منك.

“หากอับลิสกระลึบกระสาบใส่ท่านว่าท่านนั้นประเสริฐกว่ามุสลิมคนอื่น ๆ ดังนั้น จงพิจารณา หากมีคนที่คุณรู้สึกว่าท่าน(ในการเข้ารับ(หรือเข้าใจ)อิสลาม) ก็จงกล่าวกับว่า “คนนั้นศรัทธาก่อนหน้าฉันและมีอะมัลที่ดีกว่าฉัน ดังนั้น เขาจึงดีกว่าฉัน” และหากมีคนที่ยาววัยกว่าท่าน ก็จงกล่าวว่า “ฉันได้ฝ่าฝืนและกระทำบาปก่อนหน้าเขา อีกทั้งยังคู่ควรต่อการลงโทษกว่าเมื่อเทียบกับเขา ดังนั้นแท้จริงแล้ว เขาดีกว่าฉัน” นั่นแหละคือทำที่ที่ท่านควรใส่ใจ เมื่อท่านพบเจอผู้ที่อาวุโสหรืออายุน้อยกว่าท่าน”
(หิลยะตุล เอาลียาอ์ 2/226 , อบูญอัยม อัล-อัศบะหานีย , อัช-ซามิละฮ)

8. ไม่มีความจริงจังในการศึกษาภาษาอาหรับ

พี่น้องที่เพิ่งเรียนรู้ศาสนาอาจจะรู้แล้วว่า หุ้มนการเรียนภาษาอาหรับนั้นคือฟัรฎ มีบางคนอธิบายต่อไปว่า เป็นฟัรฎอัยนุสำหรับผู้ที่มีความสามารถและผู้ที่จะต้องพูดถึงเรื่องศาสนา เช่น

บรรดาอุศตาทและนักดาอีย์ และเป็นฟรฎุกิฟายะฮ์สำหรับผู้ที่ไม่มีความสามารถแล้ว เช่น คนแก่ เป็นฟรฎุกิฟายะฮ์ในเรื่องความรู้ที่จะทำให้เขาเข้าใจศาสนา และเป็นฟรฎุกิฟายะฮ์ในเรื่องความรู้เพิ่มเติมอื่นๆ เช่น วิชาโคลงกลอน ดังคำกล่าวของท่าน **ชัยคุล อิสลาม อิบน์ตัยมียะฮ์** เราะหิมะฮ์ฮุลลอฮ์ ที่ว่า

“มีส่วนหนึ่งจากภาษาอาหรับที่เป็นวาญิบอัยน(จำเป็นสำหรับทุกคน)และมีที่เป็นวาญิบกิฟายะฮ์(จำเป็นสำหรับบางคน)”

และสิ่งนี้สอดคล้องกับสิ่งที่อับดุลบักร์ บิน อับดุลฮะซันได้รายงานจากอิซา บิน ยูนุส จากเชาเร่ จากอุมร์ บิน ยะซิด กล่าวว่า :
อุมร์ บิน อัล-ค็อฎฎ็อบ ได้เขียนหนังสือไปยังอับดุลมุฮัมมัด อัล-อัซซะรีซึ่งมีใจความว่า

“จงเรียนรู้อัล-สุนนะฮ์ ภาษาอาหรับ และจงอิรอป(วิเคราะห์คำใน)อัล-กรุอาน เพราะอัล-กรุอานนั้นเป็นภาษาอาหรับ”

(อิกติฎอ์ ศิราฎุ้ล มุสตะกิม หน้า 527 เล่ม 1 ตรวจทานโดย ชัยคูนาศิร อับดุลกะรีม อัล-อักล , วิซารอต อัช-ชูอูน อัล-อิสลามียะฮ์
วัล-เอาก็อฟ)

ภาษาอาหรับนั้นสำคัญมาก เพราะเป็นเครื่องมือสำคัญในการเข้าใจอิสลาม และจะทำให้เราง่ายดายขึ้นในการท่องจำอัล-กรุอานและอัล-หะดีษ ย่ายขึ้นในการสัมผัสเนื้อหาของอัล-กรุอาน

และเข้าใจหนังสือของบรรดาอุละมาอ์ มีแต่คนที่มีความสามารถในภาษาอาหรับเท่านั้นที่จะได้สัมผัสความหอมหวานของการศึกษาหาความรู้

แต่มีพี่น้องบางคนที่เพิกเฉยต่อการศึกษาภาษาอาหรับ ไม่จริงจัง บางคนก็ไม่ยอมเรียนภาษาอาหรับเลย สิ่งนี้ทำให้พวกเขาไม่ค่อยมีความมั่นคงในศาสนา และเมื่อพิจารณาแล้ว พี่น้องที่ในภายหลังเริ่มหะหลวมในการศึกษาหาความรู้ และสูญเสียความมุ่งมั่นในการศึกษาศาสนา อีกทั้งยังเปื้อนหนายและคร้านเกียจ ก็คือคนที่ไม่(ยอมและไม่)จริงจังในการศึกษาภาษาอาหรับ

กระบวนการของมันเป็นอาจจะเป็นอย่างนี้ :

เริ่มแรก พวกเขามุ่งมั่นติดตามการเรียนการสอนที่นั่นและที่นี้ ต่อมาก็เริ่มเปื้อนหนายกับการเรียนหัวข้อเดิมๆ และนึกคิดว่า ข้อมูลนี้เคยอ่านแล้วที่บ้านและในอินเทอร์เน็ต สุดท้ายก็ห่างหายไปจากการเรียนและการชุมนุมกับคนศอลิหฺ สุดท้าย แม้แต่การอ่านก็เริ่มเปื้อนหนาย(แม้ว่าเขาจะเป็นคนขยันอ่านก็ตาม) เพราะหนังสือแปลและบทความต่าง ๆ นั้นมีขอบเขตที่จำกัด(เพราะเขารู้แค่ภาษาเดียว) สุดท้ายเขาก็หมกมุ่นอยู่กับสิ่งที่มีประโยชน์น้อย เช่น เฟสบุ๊ค และเว็บไซต์ต่างๆ การแชตกับผู้หญิง ทั้งที่ยังมิได้แต่งงานกัน และอื่นๆ และบางทีอาจจะหลงไปทำสิ่งต่างๆที่หะรอม ท่าน **อิบนุล ก็อยยิม อัล-ญะฮ์ซียะฮฺ** เราะหิมะฮุลลอฮฺกล่าวว่า

وَنَفْسُكَ إِنِ اشْغَلَتْهَا بِالْحَقِّ وَإِلَّا اشْتَغَلَتْكَ بِالْبَاطِلِ

**“หากตัวท่านไม่หมกมุ่นอยู่กับสัจธรรม(ความดี) มันก็จะหมกมุ่น
อยู่สิ่งเท็จ(ความชั่ว)”**

(อัล-ญะวาลูก กาฟี หน้า 156 , ดารุล มะอริฟะฮฺ , พิมพ์ครั้งที่ 1 ,
อิซ-ซามิละฮฺ)

ซึ่งแตกต่างจากคนที่มีความรู้ภาษาอาหรับ พวกเขาจะยิ่ง
รู้สึกทำท่ายในการศึกษาหาความรู้ที่มากมายและความรู้ในระดับสูง
เช่น วิชามุสฏาะลาหฺ หะดีษ , กออิเตฮฺฟิกฮฺ , อุศูลุลฟิกฮฺ , ฟังการ
บรรยายของชัยคุ และศึกษาหนังสือที่หนาๆและหลายๆเล่มของอุ
ละม้ามามากยิ่งขึ้น จนกระทั่งพวกเขาก็หมกมุ่นอยู่กับการศึกษาหา
ความรู้ การอะมัล และการตะอวะฮฺ สุดท้าย พวกเขาก็จะมีความสุข
และสัมผัสความหอมหวานของความรู้ศาสนา

9. ไม่รีบเร่งในการแสวงหาสิ่งแวดล้อมหรือเพื่อนที่ดี

สิ่งแวดล้อมและเพื่อนเป็นสิ่งสำคัญ เพราะมีอิทธิพลมากต่อ
ตัวเรา พี่น้องที่เพิ่งเรียนรู้ศาสนา มักจะอ่อนไหวและ(อิมาน)
สั่นคลอนได้ง่าย เพราะต้องพึ่งพาเพื่อนๆที่ดี สามารถกระทำได้ด้วย
การพักอาศัยที่หอพักหรือห้องเฉพาะของพี่น้องด้วยกัน หรือหาก
เป็นไปได้ ก็ย้ายที่อยู่อาศัยให้อยู่ใกล้กับบ้านหรือชุมชนที่มีพี่น้อง
เยอะๆ หรือถ้าสามารถ ก็พยายามเชื่อมสัมพันธ์กับพี่น้องที่ศอลิหฺ

และศอลิหะฮฺ และพยายามพบปะกับพวกเขาอยู่เสมอ อัลลอฮฺทรง
ตรัสว่า

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ

โอ้อัครศาสนทั้งหลาย พึงยำเกรงอัลลอฮฺเถิด และจงอยู่ร่วมกับ
บรรดาผู้ที่พูดจริง
(สุเราะฮฺอัต-เตาบะฮฺ 9 : 119)

หากไม่แล้ว เราก็มักจะได้อินชาวคราวของพี่น้องจำนวน
มาก ที่เมื่อก่อนนั้นมีความมุ่งมั่นสูงในการศึกษาเล่าเรียน(ศาสนา) แต่
ตอนนี้กลับเกียจคร้านและหายไปจากงานตะอฺวะฮฺ สิ่งแวดล้อมและ
เพื่อนที่ดีนั้นมีความสำคัญมากสำหรับทุกคน

เกี่ยวกับเพื่อนที่ดีนั้น ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุ อะ
ลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวว่า

مَثَلُ الْجَلِيسِ الصَّالِحِ وَالْجَلِيسِ السَّوِّءِ كَمَثَلِ صَاحِبِ الْمِسْكِ ،
وَكَبِيرِ الْحَدَّادِ ، لَا يَغْدُمُكَ مِنْ صَاحِبِ الْمِسْكِ إِذَا تَشْتَرِيهِ ، أَوْ
تَجِدُ رِيحَهُ ، وَكَبِيرِ الْحَدَّادِ يُحْرِقُ بَدَنَكَ أَوْ ثَوْبَكَ أَوْ تَجِدُ مِنْهُ رِيحًا
خَبِيثَةً

อุปมาการคบหาเพื่อนที่ดี อุปมาดังกับคนขายน้ำหอม และ
อุปมาการคบเพื่อนที่เลว อุปมาดังเตาสุบลมของช่างตีเหล็ก ซึ่ง
ท่านจะได้รับบางสิ่งบางอย่างจากคนขายน้ำหอม แม้ท่านจะซื้อ
น้ำหอมหรือไม่ก็ตาม คือท่านจะได้รับกลิ่นหอมติดตัวมา
ด้วย ส่วนเตาสุบลมของช่างตีเหล็ก (ลูกไฟจากเตาสุบลมจะ
กระเด็น)ไหม้เสื้อผ้าของท่าน หรือไม่ก็จะได้รับกลิ่นเหม็นอับของ
มัน
(บันทึกโดย อัล-บุคอรี๊ หมายเลขที่ 2101)

เป็นสิ่งที่น่าสังเกตว่า หัวใจของมนุษย์นั้นอ่อนแอ
โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่ออยู่คนเดียว ต้องการการดูแล การตักเตือน
กันและกัน ท่านนบีมูซา อะลัยฮิสสลามเอง ยังขอวิงวอนต่ออัลลอฮ์
ให้มีเพื่อนที่ดีที่จะช่วยเหลือและยืนยันคำพูดของท่าน นั่นคือ นบิฮารุน
อะลัยฮิสสลาม ท่านได้กล่าวไว้(ซึ่งมีระบุ)ในอัล-กุรอ่านว่า

وَإِخِي هَارُونَ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي
أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ

และพี่ชายของข้าพระองค์คือฮารุน เขาพูดจาคล่องแคล่วกว่าข้า
พระองค์ดังนั้น ขอได้โปรดส่งเขาเป็นผู้ช่วยร่วมกับข้าพระองค์
ด้วยเถิด เพื่อเขาจะได้ยืนยันให้แก่ข้าพระองค์แท้จริงข้าพระองค์
กลัวว่าพวกเขาจะปฏิเสธข้าพระองค์
(สุเราะฮ์อัล-เกาะศ็อศ 28 : 34)

10. ห่างหายจากการเรียนการสอนหรือกลุ่มคนที่ศอลิห และหมกมุ่นอยู่กับคุณยา

สาเหตุของความเกียจคร้านก็คือสิ่งนี้ มัจญฺลิสอิลมียฺ(หรือ
หะละเกาะฮฺ)นั้น คือ สถานที่เติมพลังอีมานของเรา หลังจากถูกพิต
นะฮฺคุณยาที่เราเผชิญกัดเสาะไป

ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ค็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่า

وَمَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ فِي بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ
وَيَتَدَارِسُونَهُ بَيْنَهُمْ إِلَّا نَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ وَغَشِيَتْهُمُ الرَّحْمَةُ
وَحَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ

“ไม่มีกลุ่มชนใดที่รวมตัวกันที่บ้านของอัลลอฮฺ พวกเขาอ่านคัมภีร์
ของอัลลอฮฺและศึกษามัน เว้นแต่ความสงบจะลงมายังพวกเขา
และความเมตตาจะโอบล้อมพวกเขา บรรดา ملاอิกะฮฺจะล้อม
รอบพวกเขา และอัลลอฮฺจะสรรเสริญพวกเขาต่อหน้ามัลกุตที่อยู่
ใกล้ชิดกับพระองค์”

(บันทึกโดยมุสลิม หมายเลขที่ 6793)

และคนศอลิหฺนั้น คือผู้ที่สนับสนุนและสร้างความเข้มแข็ง
ให้อีมานของเราด้วยการตักเตือนกัน เมื่อใดที่เราพบปะกับพวกเขา

เราก็จะรำลึกถึงอาคิเราะฮฺ และจะกลับมาเข้มแข็งบนศาสนาอีกครั้ง
ดังที่ท่านอิบนุล ก๊อยยิม เราะหิมะฮุลลอฮฺ ได้กล่าวไว้ว่า

وَكُنَّا إِذَا اشْتَدَّ بِنَا الْخَوْفُ وَسَاءَتْ مِنَّا الظُّنُونُ وَضَاقَتْ بِنَا الْأَرْضُ
أَتَيْنَاهُ، فَمَا هُوَ إِلَّا أَنْ نَرَاهُ وَنَسْمَعَ كَلَامَهُ فَيَذْهَبُ ذَلِكَ كُلُّهُ
وَيَنْقَلِبُ انْشِرَاحًا وَقُوَّةً وَبِقِينًا وَطُمَأْنِينَةً

เมื่อพวกเราเกิดความกลัวที่เกินเหตุ หรือเกิดการคิดในแง่ร้าย
หรือประสบกับความคับแคบในชีวิต เราก็จะไปหาท่าน(อิบนุ ดัย
มียะฮฺ) และด้วยการไปหาท่านและฟังคำพูดของท่าน ความวิตก
กังวลทั้งหมดก็หายไป และถูกแทนที่ด้วยความรู้สึกล่องออก
เข้มแข็ง เชื่อมั่น และสงบ
(อัล-วาบิลุศ ศ็อยยิบ หน้า 48 , พิมพ์ครั้งที่ 3 , ดารุล หะดีษ , อัส-
ซามิละฮฺ)

ไม่น้อยเลย ที่เราได้ยินข่าวคราวว่า :

- พี่น้องที่เมื่อก่อนนั้นมุ่งมั่นในการเล่าเรียน อีกทั้งยังเป็น
แกนหลักในการเรียนด้วย แต่เมื่อไปทำงานที่บริษัทนั้นที่มีเงินเดือน
สูง ตอนนั้นก็เลยโดนเคราะห์ ปล่อยว่างงเลยต่ำตุม(อิสบาล) มีแผน
และไม่ยอมตอบกลับพี่น้องเมื่อส่งข้อความหรือโทรศัพท์ไป

- พี่น้องมุสลิมะฮ์ที่เมื่อก่อนตั้งใจศึกษาศาสนา สวมฮิญาบ ใหญ่ ปิดหน้า และบางทีก็คลุมทั้งใบหน้า แต่หลังจากเลื่อนชั้นไป เรียนปี 2 หรือ 3 ที่เมืองนั้นหรือเมืองนอก ก็ได้ยินข่าวว่า เธอเปลี่ยน มาใส่ฮิญาบเล็กเหมือน(ใส่ฮิญาบ)ของ "น้องสาว" (ตัวเล็ก)เลย

บางครั้งเราก็ไม่เชื่อข่าวคราวเช่นนี้ เป็นไปได้อย่างไรที่ในอดีตนั้น เขาเป็นครูสอนภาษาอาหรับ เป็นอิมามที่มีสติ และเป็นที่ยอมรับของคำถามต่างๆ แต่ปัจจุบันกลับกลายเป็นเช่นนั้น ทั้งหมดนี้ เป็นไปได้ว่า เพราะตกหลุมพรางแห่งการหมกมุ่นกับคุณ ยะ และถูกพิษยะล่งงาน ท่านเราะสูลุลลอฮ์ คือลุลลอฮ์ อะลียฮิ วะสลัลม ได้เปรียบเทียบเป็นเช่นเสื้อบูฟีน ท่านกล่าวว่า

تُغْرَضُ الْفِتْنُ عَلَى الْقُلُوبِ كَالْحَصِيرِ عَوْدًا عَوْدًا

“ฟิตนะฮ์จะประสบกับหัวใจเหมือนกับเสื้อที่สานทีละเส้นทีละเส้น”

(บันทึกโดยมุสลิม หมายเลขที่ 144)

ทั้งหมดนี้แหละ ที่เราพอจะอธิบายได้ และผลของความ ผิดพลาดดังกล่าวของก็คือ

1. รู้สึกว่าชีวิตคับแคบลง หลังจากรู้จักงานตะอวะฮ์ฮ์ ลุสสุนนะฮ์
2. การตะอวะฮ์ไม่ถูกตอบรับจากผู้อื่น

3. สร้างความเสียหายแก่อะวะฮฺสะละฟียะฮฺ และส่งผล
กระทบที่เป็นลบ

4. สร้างความแตกแยกแก่อุมมะฮฺอิสลาม

ดังนั้น เรามาร่วมดูอาฮฺให้ได้รับการยืนยันหยัดบนศาสนา ซึ่ง
ถือเป็นความโปรดปรานที่ยิ่งใหญ่

يَا مُقَلَّبَ الْقُلُوبِ ثَبَّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ

“โอ้ พระผู้ทรงพลิกผันหัวใจ โปรดทำให้หัวใจของข้าพระองค์
มั่นคงบนศาสนาของพระองค์”

(บันทึกโดย อัด-ติรมิซียฺ หมายเลขที่ 2066 ท่านกล่าวว่า หะสันหะ
สัน และรับรองเศาะฮีหฺโดย อัล-ชะฮะบียฺ)

อัลหัมดุลิลลาฮฺิลละฮฺ บิโนมะติฮฺ ตะติมมุศ ศอลิฮาต วะ
ศ็อลลัลลอฮฺ อะลา นะบียินา มุหัมมัด วะอะลา อาลิฮฺ วะเศาะหะบิฮฺ
วะสัลลัม
